

странния северъ и северо-западъ хоризонтъ-тъ са пресичаше отъ високи планински суши. Неизбѣжно бѣше скоро-то имъ заврѣщанне при вапоръ-тъ, защото лѣдове-тъ бѣха починали вече да са растопяватъ, и съ голѣми мъжи го достигнаха на $14\frac{1}{26}$ Априлий.

Едно трето пътувание стана отъ Пайера, Броша и Халлера, и то кждѣ западъ. Четиредесатъ мили отъ вапоръ-тъ тѣ сжникасаха една планина, Капъ Брюнъ и други значителни пространства суша. Отъ тази точка са видеше цѣлата суша да бѣше прорѣзана съ множество фиорди. Тука тѣ намериха най-високиятъ вѣрхъ на полярни-тъ региони, Хумболтова планина, около 5000 стѣпки висока. Дебѣлъ лѣдъ покриваше цѣло-то море камъ югъ, чакъ до хоризонтъ-тъ — едно жалостно припомнювание, кога-то си пресмѣтнаха, че сега трѣбва вече да са вѣрнатъ за отечество-то си.

Като свѣршиха и това пътувание и измѣриха точно лѣдъ-тъ при вапоръ-тъ, двама-та предводители прегледаха добрѣ параходъ-тъ, зеха на протоколъ всичко, що-то имаше въ него и рѣшиха: за да избѣгнатъ нѣкоя ненадѣйна пропастъ, до дѣ бѣха още другари-тъ здрави и яки, да оставятъ вапора и да са вѣрнатъ вече назадъ, защото захващаше и страхъ да ги обзема. И тѣй като свѣршиха сега тѣзи си пътувания по суша-та, на $8\frac{1}{20}$ Майй трѣбваше вече да оставатъ вапоръ-тъ. Нѣмаше вече никаква надѣжда, че ще може нараходъ-тъ да са освободи отъ лѣдове-тъ, а показваше са, че трето презимуване дружина-та не ще да е въ сжстояние да истѣрни. Съ четири враници, кои-то лѣжаха надъ шейни-тъ и съ нѣколко шейни съ по $17\frac{1}{2}$ ктр. товаръ, дружина-та рѣши да трѣгне камъ югъ, но по-напрѣдъ презъ суха-та земя, послѣ отъ лѣдъ на лѣдъ да прѣминуватъ камъ дѣ-то ги тласкаше южния вѣтаръ; пътъ-тъ бѣше много страшенъ. Пѣтници-тъ трѣбваше да са пронизватъ презъ страшни-тъ планински лѣдове, презъ дълбоки лѣдени долини, а често са случваше да са продѣлватъ много места подъ крака-та имъ. Шейни-тъ трѣбваше често да са носятъ на рѣцѣ, а по нѣкой пътъ тѣй затѣваха въ сиѣгъ-тъ, що-то дордѣ да ги извадятъ, струваше имъ и животъ-тъ. На $22\frac{1}{3}$ Майй експедиция-та бѣше изминала седемъ мили отъ вапоръ-тъ «Тегетоффъ». Враници-тъ трѣбваше презъ малки пространства да са носятъ на рѣцѣ и послѣ пакъ ги натоварваха на шейни-тъ. Храна-та, коя-то бѣше най-потрѣбно-то нѣщо, претоварваха ту отъ враница на враница, ту отъ шейна на шейна; сто стѣпки минуваха по лѣдъ-тъ, сто стѣпки въ водата, тѣй що-то пѣтници-тъ тѣхрдѣ полегичка напредваха камъ югъ. Нѣй естѣй настана че бледоочерствено време и джкѣ се